

HỘI THÙ MƯỜI KHÔNG MINH “DẪN MẶT”

Nghe Khiết Đan nói Tấn Võ Đế hỏi lại nếu Tấn Võ Đế cứ tiếp tục khám phá mộ Không Minh thì sao...

- Muôn tâu thần e lúc đó cái mạng của hoàng thượng sẽ nguy... Tốt hơn hết bệ hạ nên hồi triều dưỡng bệnh...

- Ta chưa khám phá xong bí mật mộ Không Minh thì ta không đi đâu hết... Người “hù” ta vô ích...

Nghe vua nói vậy Khiết Đan thất vọng nhìn Quán Bật, và hai người không nói năng gì nữa.

Ngày sáng hôm sau tuy chưa khoẻ hẳn. Tấn Võ Đế vẫn ra lệnh tiếp tục xuống lăng khám phá bí mật mộ Không Minh

Tấn Võ Đế gọi Đỗ Dự tới nói cho biết những suy nghĩ của mình. Theo Tấn Võ Đế thì chắc chắn dưới chiếc quan tài có hộp ngọc đựng hơi độc còn có một chiếc quan tài nữa, phải tìm cho ra chiếc quan tài này.

Đỗ Dự dẫn quan quân xuống dưới lăng nhưng ai cũng ngao ngán không chịu hành động gì cả. Quán Bật cáo bệnh không đi, Khiết Đan thì lui về chùa.

Tấn Võ Đế tuy nằm một chỗ nhưng luôn luôn ra lệnh cho sĩ quan liên lạc mang lệnh xuống dưới lăng và đem tin tức từ dưới lăng lên báo cáo. Thấy Quán Bật không xuống, Tấn Võ Đế thắc mắc nhưng để trong lòng...

Đỗ Dự và đám quan quân xuống dưới lăng đột được sáng choang, nhưng thấy không khí vẫn còn rờn rợn dù mọi người đều bịt mặt ngăn hơi độc nhưng ai cũng lo ngay ngày chưa biết biến cố gì sẽ đến với họ.

Mọi người cảm được tiến về bệ đá, bỗng nhiên có tiếng kêu thất thanh và trước mặt mọi người hiện ra một bóng người mặc áo trắng đội khăn xanh tay cầm quạt lông thấy thoáng lúc ẩn lúc hiện.

- Không Minh Gia Cát Lượng .

Tiếng kêu thất thanh làm mọi người sững sờ đứng im, trong khi đó bóng trắng tung từ tay một vật tròn da láng, một tiếng nổ vang lên, nghe tiếng nổ nhiều người ngất đi. Nhưng tiếng nổ chẳng làm ai chết chóc mà chỉ tuôn ra một luồng khói màu trắng. Mặc dầu mọi người đã bịt mặt nhưng vẫn bị ảnh hưởng luồng khói này làm cho hoa mắt và hôn mê...

Tin Không Minh xuất hiện dưới lăng được báo ngay cho Tấn Võ Đế làm cho ông cùng thắc mắc.

- Khanh đã nhìn thấy Không Minh không hay chỉ nghe báo cáo lại?

Tấn Võ Đế hỏi dặn viên sĩ quan liên lạc.

- Muôn tâu thần nhìn thấy Không Minh rõ ràng, và chính thần còn ngửi phải khói mê nữa. Hình như đó là mùi trầm hương.

- Kêu Đỗ Dự lại châu mau.

Đỗ Dự lại, Tấn Võ Đế phán.

- Khanh đem thêm quân xuống hầm và cho ta biết thêm tin tức về Không Minh.

Đỗ Dự đi rồi Tấn Võ Đế nằm trên sập ngự nghỉ miên man, đầu óc trống rỗng, trời ngả về chiều gió lạnh âm u, sương rơi lác đác. Tấn Võ Đế vừa toan ngồi dậy bỗng đầu óc thấy nặng trĩu chập chờn nửa thức nửa ngủ, nghe văng vẳng đâu có tiếng nói vang lên.

- Tấn Võ Đế ! Ta đã cảnh cáo, sao người vẫn còn cứ tiếp tục quấy nhiễu lăng tẩm của ta...Hừ người coi chừng đó...

Chỉ nghe được có vậy là Tấn Võ Đế mê luôn. Trong lúc đó Đỗ Dự từ dưới mồ lên, đi cùng hai sĩ quan liên lạc vô châu, bỗng Đỗ Dự khựng lại vì trước mặt một bóng trắng đội khăn xanh tay cầm quạt long từ lều vua đi ra:

- Không Minh Gia Cát Lượng .

Nói dứt lời Đỗ Dự bảo hai sĩ quan cùng với mình nấp vào góc đại thụ quan sát xem Không Minh đi đâu rồi theo dõi, còn Đỗ Dự vào châu vua xem thích thế ra sao.

Đỗ Dự vào lều vua nằm bất động trên sập ngự thì hốt hoảng kêu lên. Quản Bật, Gia Sủng, Hoa Hi chạy tới.

- Ngài ngự sao vậy ?

- Không hiểu sao hoàng thượng hôn mê.

Mọi người lấy dầu thoa cho vua, một lát vua tỉnh dậy ngỡ ngác :

- Không Minh Gia Cát Lượng đâu rồi ?

Đỗ Dự chấp tay thưa :

- Thần mới thấy Không Minh từ trong này đi ra. Thần sợ hoàng thượng gặp nguy nên sai hai sĩ quan liên lạc theo dõi thần vội vào châu.

Tấn Võ Đế mệt nhọc hỏi Đỗ Dự:

- Ba quân dưới hầm lặn đều thấy Không Minh phải không?

- Muôn tâu đúng vậy...

- Có tìm thấy chiếc quan tài thứ hai không?

- Muôn tâu chưa thấy gì cả. Theo ý thần ta nên đặt thuốc nổ phá sập bệ đá xem dưới ấy có gì?

- Tuỳ khanh ...bao giờ thì làm?
- Muôn tâu ngày mai...
- Được ta chuẩn tấu...

Quản Bật nghe Đỗ Dự và vua nói chuyện vội lên tiếng:

- Muôn tâu theo thần không nên dùng thuốc nổ, thần e thuốc nổ làm sập toàn bộ lăng mộ, chẳng ích lợi gì cho việc thám hiểm mà lại còn chọc tức Không Minh nữa. Theo ý thần cứ lục đày quan tài một lần nữa rồi kiếm ra cơ quan. Thần vẫn nghi chìa khoá thám hiểm nằm nơi chiếc đèn.

Tấn Võ Đế nghe Quản Bật nói tới Không Minh có hơi “nhợn” nên đồng ý không đặt chất nổ phá lăng nữa.

Tấn Võ Đế dù chưa khéo vẫn quyết định sai lính ngự lâm đi xuống hầm lăng quan sát lại chiếc đèn.

Thấy vua định xuống hầm Đỗ Dự can:

- Xin thánh thượng đợi sĩ quan liên lạc đi theo Không Minh về báo cáo rồi hãy xuống hầm lăng.

- Trẫm không chờ đợi gì cả. Trẫm là vua, trẫm muốn làm gì thì làm liền. Hãy đem võng đưa trẫm đi và đi xuống hầm lăng.

Mặc dầu trời đã tối lệnh của Tấn Võ Đế cũng phải thi hành, đuốc đốt sáng choang và quân chuyển rầm rộ đến lăng Không Minh.

Đoàn quân được lệnh võ trang cùng mình và chuyển nhanh tới lăng. Vừa tới cửa lăng Đỗ Dự cho lệnh đoàn quân ngưng lại. Tấn Võ Đế nằm trên võng quát ầm lên:

- Sao lại ngưng ở đây, tiến tới luôn.

Đỗ Dự bèn lên tiếng:

- Muôn tâu có sự biến.
- Sự biến gì?
- Hai sĩ quan liên lạc theo dõi Không Minh đã chết trước cửa lăng...